

EÉN BUSJE, EEN HANDVOL KAMERADEN EN DUIZENDEN BRANDKRANEN

Tien jaar geleden kwam Kenny Van Hout, toen 23, bij Lidwina terecht. Hij noemt het 'de Lidwina-familie'. Familie, omdat hij vanaf het begin voelde: hier hoor ik erbij. 'Iedereen kent hier mekaar. Een nieuweling krijgt meteen een goeiedag, een schouderklop en belangstellende vragen. Je wordt direct meegezogen in de groep, en je bent vertrokken.' Eerst werkte hij in de houtafdeling, later op verplaatsing bij Nike en in andere bedrijven. Nu is er het Pidpa-project: met een klein ploegje de baan op, van brandkraan naar brandkraan. En ergens rijdt Geel altijd mee.

Samen met collega's Jonas, Zjef en Jeffrey draagt hij zorg voor duizenden brandkranen in de gemeenten Mol, Balen en Retie. Een brandkraan is een aansluiting op de waterleiding waar de brandweer water kan aftappen om te blussen. Belangrijk werk, dus. En dat snapt Kenny maar al te goed. 'Wij controleren of er nog water uit de kraan komt en repareren mankementen. En we verven de putdeksels blauw, zodat de brandweer ze direct kan zien.'

's Ochtends vertrekken ze met z'n drieën: twee maatwerkers en een werkbegeleider in het Pidpa-busje van Lidwina. Een camionette met een kraan op de achterbak. Ze kennen intussen elk gehucht en elke straat in de regio. 's Morgens de baan op, naast elkaar in het busje. Daar wordt over leven en werk gepraat, over wat ze onderweg tegenkomen, over alles en niks. Dan stoppen, uitstappen, putdeksel openen, controles van kranen en omgeving, bijwerken wat nodig is en later terugkeren als er specifieke herstellingen moeten gebeuren. Soms zijn dat kleine ingrepen. Soms moeten er klinkers opgetild, betonblokken weg en onderdelen vervangen worden. 'Van tijd tot tijd is dat best zwaar werk', zegt Kenny.

Zwaar werk soms, tof werk altijd. Het klikt goed met elke werkbegeleider die meegaat. Hans natuurlijk, maar ook Sofie, Danny, Stijn en Inge. Voor Kenny zit daar ook de kracht van zijn job: samen onderweg zijn, in een klein ploegje, met mensen die elkaar kennen en respecteren. Geweldig dat hij geregeld met zijn beste kameraad Jeffrey ploeg vormt.

Ze kennen elkaar sinds de eerste dagen bij Lidwina en zijn al lang op elkaar ingespeeld. Nu vormen ze een duo dat elkaar bijna zonder woorden verstaat. Kenny: 'We kennen mekaar door en door. Buiten de werkuren doen we ook veel samen. Zie je de Jeffrey, dan zie je mij.'

Geregeld gaat Kenny ook mee met een ploeg die op locatie bij andere bedrijven werkt. Bijvoorbeeld naar Weert, waar hij flessen water stapelt. Ook dat werk staat Kenny aan, vooral door de sfeer. 'We zijn met vier man. Klein groepje, helemaal anders en dat heb ik graag.' Kenny komt het best tot zijn recht in een klein team, waar je weet wie er naast je staat: kameraden en werkbegeleiders die meedenken, meedoen en bijspringen als het nodig is. Ik vraag hem: 'Als er dan eens een wiel afrijdt, sta je er niet alleen voor, is het dat?' Kenny: 'Voilà.'

Die manier van samenwerken en voor elkaar zorgen herkent Kenny ook van thuis, in Geel. Zijn grootouders waren gastgezin in de Geelse gezinsverpleging. 'Die zorg voor de kwetsbare mens zat bij ons in het bloed', zegt hij.

De legende van de Heilige Dimpna leeft voor hem nog altijd. In de ommegang, in de stad, in hoe mensen met elkaar omgaan. Een traditie waarin mensen niet weggestopt worden, maar opgenomen in de gemeenschap. 'Iedereen mag in Geel komen. Iedereen is gelijk.' Zo kijkt hij naar Geel. Dat hoor je ook terug wanneer hij over zijn werk praat. Over zijn ploeg, over Jeffrey, over samen onderweg zijn. Over kunnen zeggen wat er is. Over er niet alleen voor staan.

Samen in een busje onderweg zijn, samen een kraan onderhouden, samen voortdoen. En weten: hier hoor ik erbij.

Bio

Kenny Van Hout (33) werkt bijna tien jaar bij Lidwina. Hij begon in de houtafdeling, werkte op verplaatsing bij Nike en op andere werkplekken en werkt vandaag onder meer mee in het Pidpa-project. Daar controleren en herstellen ze brandkranen in Mol, Balen en Retie.

Kenny is geboren en getogen in Geel. Hij voelt zich sterk verbonden met de stad, de legende van de Heilige Dimpna en de traditie van gezinsverpleging. Kenny is betrokken bij het parochieleven in verschillende Geelse parochies en stapte al meerdere keren mee in de ommegang, wat uitgroeide tot een heus spektakel in de straten van de stad. Vier jaar geleden liep hij achter het schrijn van de heilige, een herinnering die hij zal blijven koesteren.

'ONZE WERKBEGELEIDER IS ER ALTIJD BIJ. EN DIE WERKT MET GOESTING. NET ZOALS WIJ. EN DIE KAN LUISTEREN. JE KUNT DAAR JE HART EENS BIJ LUCHTEN.'

